



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 39. Guilielmus Segnelacensis Episcopus Parisiensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

repellendas Infidelium incurfiones non
 fuiffent. Id Papa refcripfit Conrado,
 Scholaflico Moguntino, fuoque in Ger-
 mania Legato, ut Cruce fignatorum pro-
 fectionem urgeret. Atque ut animum
 adderet, certiozem fecit, Imperatorem
 Fridericum, cum Epifcupo Metenfi Can-
 cellario fuo, tum Ducem Bavariæ, com-
 plures alios Germaniæ & Apuliæ Princi-
 pes, numero plusquam quadringentos,
 cum multis viris Equeftris Ordinis ac
 peditibus, Crucem accepiffe. Hæc Epi-
 ftola vigefima feptima Novembris data.

§. XXXIX.

*Guilielmus Segnelacenfis Epifcopus
 Parifienfis.*

Petrus Cubicularius feu Nemoracenfis *Gall. Chron.*
 dictus, Epifcopus Parifienfis, Cruce *to. 1. p. 441.*
 jam abhinc biennio accepta, obfidioni *Dubois to. 2.*
 Pelufii initio interfuit, obiitque haud *p. 265. &c.*
 diu poftquam adveniffet, die decima ter-
 tia Decembris anno millefimo ducente-
 fimodecimo octavo. Is antequam ex
 Gallia folviffet, mense Junio, eodem an-
 no, Teftamentum condidit, quo, ut com-
 plura alia Legata pia fentio prætere-
 amus, domui S. Victoris magnam fuam
 Bibliothecam, nempe forulos, in quibus
 major quam in ceteris librorum nume-
 rus continebatur (erant vero omnino
Hift. Ecclef. Tom. XIX. O o octo-

Sæcul. XIII. octodecim) donavit. Petro defuncto, A. C. 1220. Capitulum Parisiense Episcopum postulavit Alebrandinum Cajetanum, nobilem Romanum, Canonicum Parisiensem, & Cardinalem Presbyterum S. Sufannæ, quem, hanc electionem a se amoliturum, Papa Episcopum Sabinensem creavit. Quin Alebrandinus ne quidem eo adduci potuit, ut cum Episcopatu Sabinensi Præbendam suam Ecclesiæ Parisiensi retineret, licet id ipsi suaderet Papa, & vehementer urgeret. Hinc Capitulum præcepit Papa, ut hanc Præbendam Jacobo Cajetano, Cardinalis nepoti, conferret. Quod ex ejus Epistola die decima tertia Aprilis anno millesimo ducentesimo vigesimo primo data cognoscimus.

Cardinali Alebrandino Episcopatum Parisiensem recusante, Capitulum Magistrum Walterium a Cornu, ejusdem Ecclesiæ Decanum, Henrici Clementis, Franciæ exercitibus Præfecti, nepotem elegit. Sed Papæ hæc electio non probabatur, in qua Capituli suffragia erant divisa, atque ex plenitudine potestatis ad Ecclesiam Parisiensem Guilielmum Segnelacensem, Ecclesiæ Antisiodorensis jam annis quatuordecim Antistitem, transtulit. Nolebat huic oneri humeros supponere Guilielmus, atque ut Translationem amoliretur, Romam illa

Chro. Antis.
an. 1220.
Hist. Ep.
Ant. to. I.
Bibl. Labb.
p. 492.

estate petiit; sed nihil obtinuit. *Mu-* *Sæcul. XIII.*
nus Episcopale Parisiis obibat, mense *A.C. 1220.*
 Martio anno millesimo vigesimo, vide-
 licet vigesimo primo ante Pascha, quod *Dubois c. 7.*
 ex Concessione Cæmeterii S. Nicolai de *p. 270.*
 pratis apparet. Guilielmus jura tempo-
 ralia Ecclesiæ contra Optimatum molim-
 ina vigore Sacerdotali defendit. In-
 solentiam quorundam Scholasticorum
 Parisiensium repressit, qui raptu, adul-
 teriis, furtis, cædibus pacem ac securi-
 tatem publicam, & non aliorum studio-
 rum modo, sed etiam civium quietem
 turbabant. Haud diu ante Episcopi Of-
 ficialis Parisiis sententiam promulgave-
 rat, qua excommunicabantur Clerici,
 Scholastici eorumque famuli, qui sine li-
 centia Episcopi aut ejus Officialis Pari-
 siis diu nocturne armati incederent. Il-
 los præterea excommunicationis telo
 ferierat, qui mulieres abstraherent, vi
 adhibita in alienam domum irrumpe-
 rent, virginibus pudorem eriperent, qui
 lasciviendi causa conventus agerent, &
 illos, qui hujusmodi crimina commissa
 haud ignorarent, & reos intra unius he-
 bdomadæ spatium non indicarent. Ab-
 solutio ab hac censura Episcopo aut e-
 jus Officiali erat reservata, ad eos autem
 Scholasticos, qui arma gestantes Lute-
 tiam primum adveniebant, aut inde ad
 sua remeaturi erant, non extendebatur.

O o 2 Hæ

Sæcul. XIII.
A.C. 1220.

Hæc sententia die Veneris post Epiphaniam anno millesimo ducentesimo decimo octavo, id est, decimo nono ante Pascha, data est. Guilielmus Segneiacensis, suscepto Ecclesiæ Parisiensis Reigimine, elapsis exinde mensibus decem & octo, contra sceleratos remedia efficaciora adhibuit. Seditiosorum præcipuos conjecit in vincula & carceres, aliisque ex urbe expulsis, pacem & securitatem reduxit.

§. XL.

Fridericus II. Imperator coronatur.

Fridericum Regem Siciliae, & antea electum Regem Romanorum, jam diu Honorius Papa vehementer hortabatur, ut Terræ sanctæ succurreret, quod ipse sæpe promiserat; sed differenti protectionem prætextus nunquam deerat. Prius Imperator coronari volebat, eoque ardentius, quod ejus æmulum mors abstulisset. Nam Otto Imperator anno salutis millesimo ducentesimo decimo octavo die decima nona Maji anno Imperii sui vigesimo e vita decesserat, qui ut publica signa ederet, quanto peccatorum suorum dolore tangeretur, pedibus puerorum in culina famulantium collum suum calcari voluit, & toto divitum

Alb. Stad.
1218.